

ALINA ŻYLIŃSKA*

Krzyż i siła łaski. Ks. diakon Piotr Bortkiewicz (1978-2019), red. W. Guzewicz, Wydawnictwo Civitas et Lex, Elk 2020, ss. 207.

Nie jest łatwo napisać książkę o człowieku, o którym niewiele mamy informacji zawartych w Internecie, w materiałach drukowanych czy źródłach archiwalnych. Ten brak widoczny jest zwłaszcza w głównych publikatorach diecezji elckiej. Jedynie w „Kronice Urzędowej Diecezji Elckiej” z 2019 r. odnajdziemy niewielką wzmiankę o śmierci i przebiegu uroczystości pogrzebowych diakona Piotra Bortkiewicza¹. Zastanawia zwłaszcza brak informacji o życiu i dokonaniach Piotra Bortkiewicza w „Martyrii” – oficjalnym organie prasowym diecezji. Od początku istnienia tej prasy, zwyczajem kolejnych redaktorów naczelnych było publikowanie o zmarłym duchownym diecezji elckiej co najmniej jego życiorysu. Szkoda, że obecnie zaprzestano tej praktyki, a może raczej nie zaprzestano, tylko zarezerwowano dla niektórych duchownych (sic!). Tym bardziej należą się podziękowania ks. prof. Wojciechowi Guzewiczowi za to, że podjął się trudu opracowania książki o śp. diakonie Piotrze Bortkiewiczu. Jego bowiem żywa i dynamiczna osobowość, pełna prostoty i życzliwości, niezwykła postać człowieka o wielkim sercu i duchu zasługuje na taką publikację.

Książka składa się z trzech części. W pierwszej części znajduje się *curriculum vitae* Piotra, w tym opis jego domu rodzinnego, pobytu w więzieniu, nawrócenia, wstąpienia do seminarium duchownego oraz ostatnich dni życia i nagłego odejścia. W przedstawieniu tych wydarzeń chodziło, jak pisze sam Autor książki, nie tyle o ukazanie jak największej liczby faktów z jego życia, ile o uświadomienie, jakim był człowiekiem, czym się zajmował, co go absorbowowało, jak realizował swoje powołanie i odpowiadał na głos łaski Bożej. Dowiadujemy się tu m.in., że urodził się 15 lutego 1978 r. w Giżycku w rodzinie

---

* Alina Żylińska – Grodno, Białoruś
ORCID: brak danych; e-mail: mag-grodno@mail.ru

¹ „Kronika Urzędowa Diecezji Elckiej” 2019, nr 2, s. 214.

Andrzeja i Haliny z domu Rutkowska. Od najmłodszych lat interesował się sportem (podobnie zresztą jak jego brat bliźniak). Należał do Klubu Sportowego „Mamry” Giżycko, w którym trenował zapasy – styl wolny. Odniósł wiele sukcesów na matach w kraju i za granicą. Mając 18 lat, Piotr trafił po raz pierwszy do więzienia. Po opuszczeniu więzienia (1999) podjął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Giżycku. Pracował dorywczo w firmie ojca. W 2001 r. ponownie odsiadywał wyrok, podczas którego doznał łaski nawrócenia. Postanowił całkowicie odmienić swoje życie. W 2012 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych i uzyskał pozytywny wynik maturalny. Próbował wstąpić do zakonu. W tym celu napisał do każdego zakonu w Polsce z prośbą o przyjęcie. Pozytywnie odpowiedział tylko jeden z nich (Karmelici Bosi z Zamarte). Niestety, w procesie formacji odmówili Piotrowi możliwości sprawowania Najświętszej Eucharystii z uwagi na jego przeszłość. Po wielu tygodniach zmagañ duchowych porzucił ideę zakonu. Na początku listopada 2012 r. wrócił do Giżycka. Rok później postanowił złożyć podanie do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Ełckiej i został tam przyjęty. W seminarium odznaczał się niezwykłą pobożnością, pracowitością i sumiennością. Był odpowiedzialny m.in. za posługę kleryków w Domu Dziecka w Ełku, w Domu Pomocy Społecznej w Ełku, w Szpitalu Miejskim w Ełku (pierwszy piątek miesiąca) oraz chorym (w każdą niedzielę). Przygotowywał paczki na Boże Narodzenie (Dom Dziecka w Ełku), paczki na misje (np. Boliwia, Burundi, Peru), wielkanocną zbiórkę słodyczy (Dom Dziecka w Giżycku, Tęczowy Dom w Ełku) itp. Brał kilkakrotnie udział na Przystanku Jezus. Choć aktywność naukowa nie była jego głównym celem w seminarium, to poszczycić się może w tym zakresie wieloma sukcesami i osiągnięciami. Niewątpliwie do najważniejszych należy tutaj opublikowanie monografii pt. *Co chrześcijanin powinien wiedzieć o islamie?* (Wydawnictwo Civitas et Lex, Ełk 2019, ss. 141). Jest on tym samym pierwszym i jedynym autorem, który wydał samoistną publikację naukową, studiując w seminarium ełckim. W dorobku znajdują się także trzy artykuły naukowe oraz wiele wystąpień na sympozjach i różnych spotkaniach naukowych. Święcenia diakonatu przyjął wraz z kolegami w Bargłowie Kościelnym z rąk bpa Jerzego Mazura 5 maja 2018 r. Po zakończeniu pobytu w seminarium przez rok miał praktykować u boku ks. Edwarda Konkola SVD. Swoją podróż rozpoczął od Jastarni. Tam ks. Konkol prowadził ośrodek rekolekcyjno-wczasowy. Zgodnie z wolą biskupa ełckiego Piotr miał przygotowywać się do pracy z trudną młodzieżą, dziećmi „ulicy” i zapoznać się z działalnością fundacji. 22 września 2019 r. wracając do domu rodzinnego z posługi duszpasterskiej w parafii pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Suwałkach miał wypadek samochodowy. W piątek, tj. 27 września, miał przejść standardową operację złożenia miednicy i kości nogi. Po operacji miał wrócić do domu. Operacji, niestety, nie przeżył. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w parafii pw. św. Anny w Giżycku w środę 2 października 2019 r. Został pochowany na pobliskim cmentarzu w grobowcu rodzinnym. Możemy zatem stwierdzić, iż

książka w tej części wypełnia naszą lukę bibliograficzną i jest solidną podstawą pod przyszlą monografię diakona Piotra Bortkiewicza.

W drugiej części książki znalazły się materiały źródłowe, które odnotowują dorobek myśli i ducha diakona Piotra Bortkiewicza. Główne są to jego artykuły naukowe, wystąpienia konferencyjne, homilie, nauki... Niektóre z nich były już publikowane, a niektóre pojawiają się w książce po raz pierwszy. Szkoda, że nie są to wszystkie materiały, a jedynie wybrane.

Trzecia część książki zawiera teksty pochodzące ze środowiska, w którym żył, pracował i umarł diakon Piotr Bortkiewicz. Swoje wspomnienia zamieścili tu: ks. Arkadiusz Dardziński, ks. prof. dr hab. Wojciech Guzewicz, ks. Grzegorz Kunko, ks. dr Paweł Makarewicz, ks. Krzysztof Walendziuk, ks. prof. dr hab. Leszek Wilczyński, ks. dr Dariusz Zalewski, diakon (obecnie już ksiądz) Radosław Orchowski, Paweł i Elżbieta Bortkiewiczowie, Dawid Godz, Paweł Hołownia, Ewa Karpińska, Jerzy Ledziński, Jakub Milewski, Małgorzata Szeligowska, Marta i Jakub Szerszenowiczowie, Alina Żylińska oraz Karolina Trejnis. Zaletą tej części książki jest to, że pamięć o diakonie Piotrze została zebrana z różnych środowisk, przez co czyni ją jeszcze bardziej obiektywną i reprezentatywną.

Wszystkie treści zawarte w tej książce mają na uwadze przybliżyć postać zmarłego diakona Piotra Bortkiewicza. Rzeczywiście była to nieprzeciętna sylwetka człowieka, kleryka i przyjaciela. W książce pt. *Krzyż i siła łaski* została utrwalona pamięć o Nim i Jego dziele. Ta cenna publikacja jest swego rodzaju hołdem złożonym diakonowi Piotrowi i jest skierowana przede wszystkim do tych środowisk, w których żył i posługiwał. Książkę tę należy polecić wszystkim klerykom i wychowawcom seminaryjnym. Jest również doskonałym podręcznikiem do wykorzystania w edukacji szkolnej i seminaryjnej. Wydaje się, że ta publikacja książkowa będzie służyć pomocą w różnych środowiskach, do których trafi. Omawiana pozycja książkowa pod redakcją ks. Wojciecha Guzewicza jest ważną pozycją tak dla teologa, jak i dla innego czytelnika, którzy chcą i starają się poszerzyć i pogłębić tajemnicę Kościoła w jego wymiarze osobowym. Język książki jest niezwykle przystępny, co niewątpliwie jest jej atutem. Jest ona godna polecenia, bo wydaje się być dobrą lekturą dla głębszego poznania ludzi, którzy tak szybko odchodzą.